

FANTAZMA (3) sb

fantazma n (1); **fantazma** f a. **fantazm** m (2); n *CzechEp*; f a. m *KrowObr*, *BielKron*.

Wszystkie a jasne.

sg N fantazma (1). ◇ pl A fantazmy (1). ◇ V fantazmy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Urojenie, przywidzenie, wytwór fantazji; zjawia, mara [*phantasma* - duch, pokusa, fałszywe mniemanie, ukazanie albo widzenie tak na jawie jako i we śnie *Mącz 297a*; - strach *Calep*; widok fałszywy, mara, obłuda - *phantasma Cn*] (3): Záklinam cie nanietyfłzy Duchu/ y wzyfłká naiázdo Szátáńka/ y wzyfłtki fántálmý/ w imię Oycá y Syná y Duchá Świętego/ ábyście odefłli od tego Oleiu *KrowObr 81*.

Wyrażenie: »fantazmy nocne« (1): Pothym gdy [*Azenagi*] wyrzeli ludzi przy nich [*okrętach*] białe łobie nie rowne/ mniáli być iákie fántázmy nocne/ tho ieft obłudy *BielKron 450*.

Szereg: »fantazma abo (to jest) obłuda« (2): *BielKron 450*; Co wzytko y pímu świętemu [...] y prawdziwemu poczęciu y rodzeniu człowieka prawdziwego Iezufá Chrifufá ieft ná odpor. Bo fię to tymi baykámí wygláda: á fántázma fię iákieś ábo obłudá miáfto niego wprowadza *CzechEp 149*.

Synonimy: *duch, mara, obłuda, pokusa, strach*.